

Nr 117.

Ankom till riksdagens kansli den 29 april 1938 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående utredning om ersättning för olycksfall i arbete åt arbetaren hos statens arbetslöshetskommission S. K. E. Bergman.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *E. Lindberg* i Umeå väckt motion, nr 14, har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående ekonomisk ersättning i lämplig form och till skäligt belopp åt arbetaren hos statens arbetslöshetskommission *Sven Kristian Eugen Bergman*, vilken den 26 september 1933 skadat sig i arbetet och av olyckan erhållit framtida men.

Av de handlingar, som varit för utskottet tillgängliga, framgår bland annat, att *Bergman*, vilken är hemmahörande i Bastuträsk, Norsjö socken av Västerbottens län, i september 1936 varit sysselsatt med vägarbete för statens arbetslöshetskommissions räkning å vägen Åsträsk—Bastuträsk. *Bergman* var s. k. reservarbetare men hade 50 öre per arbetsdag extra i egenskap av s. k. lagbas. Han deltog i arbetet på samma sätt som andra arbetare i laget. Den 26 september hade *Bergman* arbetat vid en lyftkran. Vid nedfiring med kranen av en större sten hade — till följd av stenens tyngd — handveven slitits ur *Bergmans* händer och tillfogat honom ett så svårt slag i ansiktet, att han därav erhållit bestående men.

I anledning av olycksfallet har riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, förutom annan ersättning, tillerkänt *Bergman* livränta med 322 kronor 23 öre för år, beräknad efter en invaliditet av 33 $\frac{1}{3}$ procent och en årsarbetsinkomst av 1,450 kronor. Livräntan har fastställts till och med den 31 juli 1938, varefter den kommer att bli föremål för omprövning.

Bergman har i rättegång vid Stockholms rådhusrätt av statens arbetslöshetskommission yrkat skadestånd utöver ersättningen från riksförsäkringsanstalten. Rådhusrätten ansåg sig emellertid icke kunna bifalla käromålet, enär av utredningen i målet icke kunde anses framgå, att olycksfallet föranletts av vårdslöshet eller försummelse av någon som i käranden överordnad ställning tillhört arbetsledningen, samt svaranden vid sådant förhållande icke kunde anses ansvarig för den käranden ågångna skadan. Svea hovrätt har i lagakraftvunnen dom den 19 november 1937 fastställt rådhusrättens dom.

I motionen har upplysts, att Bergman ämnat fullfölja målet till högsta domstolen men på grund av fattigdom och mellankommande omständigheter icke kunnat förverkliga denna avsikt.

Om sina ekonomiska förhållanden har Bergman uppgivit, att han i fast egendom äger torpet Skoglunda nr 1 med en intecknad köpesumma av två-tusen kronor samt en beteshägnad med en intecknad köpesumma av 250 kronor. Hans sysselsättning är i huvudsak vedhuggning, emedan han ej kan utföra tyngre arbeten. Han har anhållit hos pensionsstyrelsen att erhålla skomakareutbildning men fått avslag på grund av för hög ålder. Hans inkomst av arbete är 468 kronor för år, vartill kommer underhåll från kommunen med 25 kronor i månaden. Hans skuld till Norsjö fattigvård utgjorde den 31 december 1937 3,104 kronor 55 öre.

Bergman, som är 37 år, är gift och har fyra barn, det äldsta fött år 1925 och det yngsta år 1932.

I övrigt får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Utskottet vill icke bestrida, att vissa billighetsskäl kunna anföras för att Bergman av statsmedel erhåller någon gottgörelse utöver den honom enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete tillerkända ersättningen. Enligt utskottets mening är emellertid ifrågavarande ärende av den art, att det i första hand bör ankomma på Kungl. Maj:t att efter framställning av Bergman pröva, huruvida och i vad mån sådan gottgörelse bör utgå.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att herr Lindbergs i Umeå ifrågavarande motion (II: 14) icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 29 april 1938.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Nilsson i Gränebo, Johansson i Fredrikslund, Nilsson i Malmö, Svensson i Kompersmåla, Oscar Olsson, Hansén, Asplund, Borell, Nilsson i Landeryd, Pauli, Larsson i Varberg och von Heland; samt

från andra kammaren: herrar Råstock, Jansson i Falun, Eriksson i Stockholm, Persson i Falla, Jonsson i Eskilstuna, Andersson i Prästbol, Holmdahl, Andersson i Södergård, Weijne, Persson i Tidaholm, Åqvist och Hansson i Rubbestad.
